

Uskallatko olla heikko?

Olen viime aikoina pohtinut heikkoutta. Erityisesti sen jälkeen, kun käteeni osui Tommy Hellstenin kirja Ihminen tavattavissa. Hän esittää kirjassaan, että suomalainen kulttuuri ei hyväksy tervettä heikkoutta. Hänen mukaansa suomalaisuudessa kuuluu olla hyvinvoiva, kaunis, rohkea, suosittu tai menestyvä. Tällainen kulttuuristamme nouseva asenne saattaa johtaa siihen, että hylkäämme sen mikä meissä on heikkoa ja sen sijaan korostamme omaa osaamistamme tai erinomaisuuttamme.

Mitä terve heikkous sitten on? Heikkous on sitä, että uskallamme tunnustamme oman keskeneräisyytemme tai osaamattomuutemme. Se on sitä, että tunnustamme olevamme juuri sitä, mitä me olemme – ihmisiä. Heikkoutensa tunnustava ihminen uskaltaa olla aitona toisten ihmisten edessä, sillä hänen ei tarvitse peitellä itseään tai esittää olevansa vahva. Tommy Hellstenin sanoin: ”Vahvan minuuden omaava ihminen uskaltaa olla heikko, sillä hän on varma hyväksytyksi tulemisestaan. Hän tulee hyväksytyksi siksi, että tämä hyväksytyksi tuleminen on hänessä itsessään. Hänen ei tarvitse etsiä sitä itsensä ulkopuolelta.”

Hellsten tarkoittaa sitä, että kun ihminen on tullut todella rakastetuksi ja hyväksytyksi, silloin hän uskaltaa olla myös heikko. Tällainen ihminen uskaltaa näyttää myös tunteitaan. Hän uskaltaa näyttää pettymystään, iloaan, suruaan tai loukkaantumista. Raamatussa Paavali kertoo ylpeilevänsä heikkoudellaan, sillä hänen mukaansa juuri heikkona on voimakas. Se ei tarkoita, että meidän tulisi antautua toisten poljettavaksi vaan se tarkoittaa sitä, että saamme nähdä oman sisimpämme sellaisena kuin se on. Tässä maailmassa ei ole ainuttakaan ihmistä, jolla ei olisi haavoja sisimmässään lapsuudesta, nuoruudesta tai viimeistään aikuisuudesta. Todellinen vahvuus onkin lopulta sitä, että näemme itsemme todenmukaisesti.

Oikeastaan Paavali sanoo vähän enemmänkin, sillä hän lisää, että Jumalan voima asettuu heikkouteen. Mutta miksi Jumalan voima asettuu heikkouteen? Pappi ja terapeutti Erik Ewalds kerran sanoi, että ”siellä missä Jumala todella toimii, siellä ihmisen itsetuntemus aina kasvaa”. Kun näemme itsemme todenmukaisesti, silloin saamme alkaa parantumaan ja voimme ottaa vastaan apua niihin kipuihin, joita meillä on. Kun Jumalan rakkaus saa tehdä työtään, ihmiset kasvavat kipujensa keskellä. Kun kerrotaan Jeesuksen antavan kaiken anteeksi, ihmiset vapautuvat syyllisyyden taakoista. Todellinen vahvuus voikin nousta ainoastaan heikkouden kasvualustalta.

Jonne Pirkola

vs. Kappalainen, siikalatvan seurakunta